

Sondag, 14 Junie 2026

Skriflesing: Hooglied 2:8-17

Tema: Die klein jakkalsies wat die wingerd verniel.

Skriflesing

Hooglied 2:8-17

⁸“Luister, daar kom die man wat ek liefhet!

Hy spring oor die berge,
hy wip oor die rante.

⁹Die man wat ek liefhet, maak soos 'n ribbok,
soos 'n takboklam.

Kyk, daar staan hy agter ons huis se muur,
hy kyk by die venster in,
hy loer deur die latwerk!

¹⁰Die man wat ek liefhet, praat, hy sê vir my:
'Staan op, my liefling, my mooiste, kom na my toe!

¹¹Kyk, die reëntyd is verby,
die reën is oor, dis weg.

¹²Daar is bloeisels in die veld,
dit het tyd geword om te sing;
die tortelduif se stem klink oor ons land.

¹³Die voorvye kom al uit,
die wingerde bot en versprei hulle geur.
Staan op, my liefling, my mooiste, kom na my toe!

¹⁴My duif in die klipskeure,
in die skuilplek teen die krans,
wys my jou gesig,
laat hoor my jou stem.
Jou stem is strelend,
jou gesig lieflik.'

¹⁵“Vang vir ons die jakkalse,
die klein jakkalsies

wat die wingerde verniel,
ons wingerde wat al bot.

¹⁶“Die man wat ek liefhet, is myne, en ek syne.

Hy laat sy skape tussen die lelies wei

¹⁷tot die aandwind begin waai
en die skaduwees lank word.

Kom terug, man wat ek liefhet, maak soos 'n ribbok,
soos 'n takboklam op die Beterberge.

“Wie 'n kind van God is, luister na die woorde van God.” - Johannes 8:47a

PREEK

Broers en susters in ons Here Jesus Christus:

Inleiding

Geliefdes in ons Here Jesus Christus,

Daar is sekere dinge in die lewe wat nie oornag stukkend raak nie. 'n Huwelik breek dikwels nie in een enkele oomblik nie. 'n Vriendskap word nie altyd deur een groot gebeurtenis vernietig nie. 'n Mens se geloof raak nie altyd deur een groot krisis koud nie. Baie keer gebeur dit stadiger. Amper ongemerk. 'n Klein teleurstelling hier. 'n Klein stilte daar. 'n Klein gewoonte wat ongesond raak. 'n Klein stukkie bitterheid wat nie uitgespreek word nie. 'n Klein kompromie wat ons eers verskoon, en later verdedig.

En dan, op 'n dag, kyk ons na die wingerd en besef: iets het skade gedoen.

Hooglied is 'n boek vol skoonheid, liefde, verlange en vreugde. Dit is poëties. Dit is warm. Dit praat oor die liefde tussen 'n man en 'n vrou, maar binne die groter boodskap van die Bybel herinner dit ons ook aan die waarde van liefde, getrouheid en verhouding. Die Bybel is nie net 'n boek oor reëls en opdragte nie. Dit is ook 'n boek oor liefde wat blom, oor verhoudings wat versorg moet word, oor die skoonheid van dit wat God goed gemaak het.

In Hooglied 2 sien ons 'n pragtige toneel. Die winter is verby. Die reëntyd is oor. Blomme verskyn in die veld. Die tyd van sang het gekom. Daar is nuwe lewe. Daar is hoop. Daar is beweging. Die geliefde roep: “Staan op, my liefling, my mooiste, kom tog!”

Dit is asof die hele skepping wakker word. Die wêreld is nie koud en kaal nie. Daar is bloeisels. Daar is vrugbaarheid. Daar is 'n wingerd wat begin bot.

Maar juis daar, tussen al hierdie mooi beelde, kom daar skielik 'n waarskuwing:

“Vang vir ons die jakkalse, die klein jakkalsies wat die wingerde verniel, ons wingerde wat bot.” Dit is 'n eenvoudige beeld, maar dit dra 'n diep waarheid. Die wingerd is nog jonk. Dit bot. Dit is besig om te groei. Daar is belofte. Daar is potensiaal. Maar die wingerd is ook kwesbaar. Klein jakkalsies kan tussen die wingerde deurbeweeg en skade aanrig. Hulle lyk nie so gevaarlik nie. Hulle lyk nie soos 'n stormwind of 'n vuur nie. Maar hulle byt, krap, grawe en verniel. En omdat hulle klein is, word hulle maklik onderskat.

Hoofgedagte 1: God gee vir ons wingerde wat kosbaar is

Die wingerd in hierdie gedeelte is meer as net 'n landboubeeld. Dit is 'n beeld van iets wat lewe dra. Iets wat versorg moet word. Iets wat kan vrug dra as dit beskerm word.

Ons almal het wingerde in ons lewe. Jou geloof is 'n wingerd. Jou huwelik of verhoudings is 'n wingerd. Jou gesin is 'n wingerd. Jou roeping is 'n wingerd. Die gemeente is 'n wingerd. Jou innerlike lewe, jou vrede, jou karakter, jou liefde vir God en mense, dit alles is deel van die wingerd wat God aan jou toevertrou.

En soos enige wingerd, groei dit nie vanself sterk nie. Dit vra aandag. Dit vra versorging. Dit vra geduld. Dit vra beskerming.

Ons leef in 'n tyd waar baie mense net reageer op wat dringend is. Die foon lui, die boodskap kom in, die rekening moet betaal word, die nuus maak ons bekommerd, die dagboek is vol. Ons hardloop van een ding na die ander. Maar terwyl ons besig is met die dringende dinge, kan ons maklik die kosbare dinge afskeep.

'n Mens kan só besig wees om deur die dag te kom, dat jy nie agterkom jou gebedslewe raak stil nie. Jy kan só gewoond raak aan jou huismense, dat jy nie meer moeite doen om regtig te luister nie. Jy kan só lank in 'n gemeente wees, dat jy vergeet die gemeente is nie net 'n gebou of 'n program nie, maar mense wat deur God aan mekaar gegee is. Jy kan só fokus op probleme, dat jy vergeet om dankbaar te wees vir wat reeds bot.

Die teks begin nie met die jakkalse nie. Dit begin met lente. Met liefde. Met groei. Met nuwe lewe. Dit is belangrik. Die waarskuwing kom nie uit 'n plek van vrees nie, maar uit 'n plek van waarde. Ons beskerm nie die wingerd omdat ons paniekerig is nie. Ons beskerm dit omdat dit kosbaar is.

Daarom vra hierdie gedeelte vir ons: wat is besig om in jou lewe te bot? Watter goeie werk is God besig om in jou hart te doen? Watter verhouding moet jy weer met meer sorg hanteer? Watter deel van jou geloof het nuwe aandag nodig?

Hoofgedagte 2: Klein jakkalsies kan groot skade aanrig

Die teks praat nie van groot roofdiere nie. Dit praat van klein jakkalsies. En dit is juis die punt. Die gevaar lê soms in dit wat klein lyk.

In ons geloof kan klein jakkalsies baie vorme aanneem.

Dit kan 'n klein verskoning wees: "Ek sal later bid." Later word môre. Môre word volgende week. En voor jy weet, het jy lanklaas regtig stil geraak voor die Here.

Dit kan 'n klein bitterheid wees: iemand het iets gesê, iemand het jou teleurgestel, iemand het jou nie raakgesien nie. Jy sê niks. Jy dra dit net saam. Maar binne-in jou begin dit wortel skiet. Later kyk jy na daardie mens deur die bril van seerkry.

Dit kan 'n klein kompromie wees: net hierdie keer. Net hierdie opmerking. Net hierdie ongeduld. Net hierdie jaloesie. Net hierdie skinderstorie. Net hierdie halwe waarheid. Maar klein kompromieë maak die hart stadig minder sensitief vir God se stem.

Dit kan ook klein nalatigheid wees. Nie groot rebellie nie, net verwaarlosing. Ons hou op om dankie te sê. Ons hou op om jammer te sê. Ons hou op om te luister. Ons hou op om die Bybel oop te maak. Ons hou op om saam met ander gelowiges te groei. Nie omdat ons teen God draai nie, maar omdat ons aan die slaap raak langs die wingerd.

En dan is daar nog 'n klein jakkalsie wat baie skade doen: vergelyking. Ons kyk na ander mense se lewens, ander mense se huise, ander mense se kinders, ander mense se sukses,

ander gemeentes, ander bedieninge, en stadig begin ons ondankbaar raak vir ons eie wingerd. Vergelyking steel vreugde. Dit maak ons blind vir wat God reeds vir ons gegee het.

Die Here waarsku ons nie teen klein dinge omdat Hy kleinlik is nie. Hy waarsku ons omdat Hy weet hoe die menslike hart werk. Sonde begin dikwels nie as 'n reuse-draak voor die deur nie. Dit begin as 'n klein jakkalsie in die wingerd. Iets wat ons wegredeneer. Iets wat ons nie ernstig opneem nie. Iets wat ons toelaat om rond te hardloop tussen die jong lote.

Daarom is hierdie teks eintlik 'n genadige waarskuwing. Dit sê: kyk betyds. Moenie wag totdat die wingerd kaal is nie. Moenie eers aandag gee wanneer die verhouding gebreek, die geloof koud of die vrede weg is nie. Vang die klein jakkalsies terwyl daar nog bloeisels is.

Hoofgedagte 3: Liefde vra doelgerigte versorging

Die teks sê: "Vang vir ons die jakkalse." Dit is nie passief nie. Dit sê nie: "Kom ons hoop hulle loop vanself weg" nie. Dit sê: vang hulle. Sien hulle raak. Doen iets.

Dit beteken nie ons moet hard, angstig of veroordelend leef nie. Dit beteken ons moet wakker leef. Liefde is nie net 'n gevoel nie. Liefde is sorg. Geloof is nie net 'n oortuiging nie. Geloof is 'n lewe wat versorg word. Gemeentewees is nie net om op 'n Sondag bymekaar te kom nie. Dit is om saam die wingerd van God se genade te beskerm.

Praktiese toepassing: Hoe beoefen ons hierdie tema?

Hoe beoefen ons hierdie tema prakties?

Eerstens: vra gereeld vir die Here om jou klein jakkalsies te wys. Nie net ander mense s'n nie, jou eie. Bid eenvoudig: "Here, wys my wat skade doen aan my geloof, my liefde, my vrede en my verhoudings." Dit is 'n nederige gebed. En soms sal die Here vir ons dinge wys wat ons nie graag wil sien nie. Maar Hy wys dit nie om ons te breek nie. Hy wys dit om ons te genees.

Tweedens: hanteer klein sake voordat dit groot word. Sê gouer jammer. Praat gouer eerlik. Maak gouer reg. Moenie wag totdat stilte 'n muur geword het nie. Moenie wag totdat irritasie minagting geword het nie. Moenie wag totdat 'n klein gewoonte 'n ketting geword het nie.

Derdens: beskerm jou wingerd met goeie gewoontes. 'n Wingerd word nie net beskerm deur jakkalse weg te jaag nie, maar ook deur gereelde sorg. Maak tyd vir gebed. Maak tyd vir die Woord. Maak tyd vir rus. Maak tyd vir jou huismense. Maak tyd vir die gemeente. Klein goeie gewoontes is ook kragtig. Soos klein jakkalsies skade kan doen, kan klein dade van gehoorsaamheid groot vrug dra.

Vierdens: onthou dat Christus die ware Bewaarder van ons lewe is. Ons beskerm nie die wingerd in eie krag nie. Ons doen dit onder sy genade. Jesus Christus is die Een wat ons liefhet met 'n liefde sterker as ons swakheid. Hy is die Een wat vir sy kerk gesterf het. Hy is die Een wat ons deur sy Gees wakker maak, snoei, herstel en vrugbaar maak.

Slot

Daarom hoef hierdie preek nie swaar op ons te val soos 'n klip nie. Dit kan eerder by ons kom soos 'n vriendelike hand op die skouer: kyk mooi na wat God vir jou gegee het. Moenie die klein dinge ignoreer nie. Beskerm die liefde. Beskerm die geloof. Beskerm die vrede. Beskerm die gemeente. Beskerm jou hart.

Want die wingerd is besig om te bot.

Daar is nog lewe. Daar is nog hoop. Daar is nog genade. Daar is nog vrug wat kan kom.

Miskien sê iemand vandag: “Maar ek het reeds skade toegelaat.” Dan is die evangelie vir jou: die Here is nie net die Een wat waarsku nie; Hy is ook die Een wat herstel. Hy kan weer snoei. Hy kan weer laat groei. Hy kan weer sag maak wat hard geword het. Hy kan weer lewe bring waar dinge verwaarloos is.

Hooglied 2 wys vir ons 'n wêreld waar die winter verbygaan en die tyd van sang aanbreek. In Christus weet ons: God se genade bring altyd weer lente. Nie omdat ons wingerde perfek was nie, maar omdat sy liefde getrou is.

Kom ons gaan leef dan hierdie week wakker en hoopvol. Kom ons kyk na die klein jakkalsies. Kom ons vang dit met eerlikheid, gebed, vergifnis en gehoorsaamheid. En kom ons versorg die wingerde wat God aan ons toevertrou het.

Want dit wat God laat bot, is te kosbaar om te verwaarloos.

Amen